

**Տ. ՕՉԱԿԱՆ ՎԱՐԴԱՊԵՏ ԳՅՈՒԳՅՈՒՅՑԱՆԻ
ՔԱՐՈԶԸ ԽՈՍՎԱԾ Ս. ԷԶՄԻԱԾԻ ՄԱՅՐ ՏԱԾԱՐՈՒՄ
ՏԻՐՈԶ ԱՆՎԱՆԱԿՈՉՈՒԹՅԱՆ ՏՈՆԻ ԱՌԻԹՈՎ**

(13 հունվարի 2003 թ.)

Գոհություն և փառք Ամենաբարձրյալն Աստուծո, որ նվասդիս առիթը դրվագ գիրնվելու Մայր Հայրենիք և Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածին Ծննդյան այս դրությունից առիթով, և այս առիթի կուզեմ իմ խորին շնորհակալությունը հայդնել Ամենայն Հայոց Հայրապետին, որ հրավիրեց զիս Մայր Աթոռ՝ ներկա լինելու Ծննդյան գոռնակաբարություններուն: Նաև իմ եղբայրական պարտըն եմ համարում հայդնել իմ խորին շնորհակալությունները Տոգեշնորի Տ. Արդարական պարտապետ Տիգրանյանին, որ հրավիրեց պարտարագերու Անվանակոչության գործին առիթով: Ինձ համար հոգեկան մեծ հրճվանք մըն է այսօր՝ 16 դարիներեւ եփք Վերստին պարտարագերու աստվածակառույց Ս. Էջմիածին Ավագ Սեղանի վրա:

«Յանուն Նօր եւ Որդոյ եւ Ռոգոյն Մրրոյ. ամէն»:

«Եւ կոչեցաւ անուն նորա Յիսուս» (Ղուկ. Բ 21). Ըստ հրեական սովորության, երբ մեկը արու զավակ կունենար, ուր օրեր եփք կփանեին զայն թլիփափելու և ապա կանվանեին երեխային: Ըստ այդ սովորության, Քրիստոսի ընդունիքը՝ հայրը՝ Տուվեփ, և Մայրը՝ Մարիամ, պահեցին այդ սովորությունը և ուր օրեր եփք. թլիփափելեւ ենքու կոչեցին զԱյն Տիսուս, ինչպես հրեշտակները պատվիրել էին Տուվեփին ու Մարիամին:

Այսօր համայն քրիստոնյա աշխարհը կվոնեա Քրիստոսի Ծնունդը և կամերժ բարի լուրջ ամենուրեք, թե ծնավ խաղողության Իշխանը, որ իր ենք պիտի բերեա խաղաղություն աշխարհին: Խաղաղության Իշխանը, որ եկավ դալու Իր խաղաղությունը, եթե մենք կիործենք մեր ֆիզիկական աջքերով դրամեն, վսկահ եմ մեզմն ամեն մեկու համար պիտի լորժվար ըլլա: Խաղաղության Իշխանի բարի լուրն ու խաղաղությունը պետք է դրամենք մեր հոգու աջքերով, զայն ըմբռնենք մեր հոգու աջքերով և հավաքիք զորությամբ:

Այսօր, երբ մենք կրոնախմբենք Անվանակոչության գործը, որպես քրիստոնյաներ եղապարտությամբ կըսենք, թե մենք քրիստոնյա ենք և համարդությամբ է, որ կրեսնենք այդ Անվանակոչության խորհուրդին մեջ Քրիստոսի ամբողջ էությունը: Անվանակոչությունը ոչ թե պարզապես եղելություն մը էր կամ գրվածք մը և կամ դեպք մը, այլ, ընդհակառակը, դրոշմն էր հավաքիքին: Ինչպես Պողոս առաքյալ և իրենից ենքու բոլոր քրիստոնյաներ երբ կրծշկեին, երբ հրաշքներ կգործեին, այդ բոլորը կկատարեին Քրիստոսի անունով:

Հիսուս Քրիստոսի անունով էր, որ իրենց բժշկությունները կկատարեին: Եթե մենք ուսումնասիրենք աշխարհի բոլոր կրոնները, եթե համեմատենք աշխարհի բոլոր կրոնքները, պիտի դրամենք, թե որևէցն տեղ չկա իրենց վարդապետի կամ ՄԵսիայի անունով բժշկություն մը, միայն ո միայն քրիստոնյաներու մոք կա: Երբ մենք կրծշկենք, կրծշկենք Քրիստոսի անունով, Անվանակոչության խորհուրդով և կրեսնենք անոր մեջ Քրիստոսի զորությունը:

Ուրեմն, սիրելի հավագրացյալներ, Նոր փարվա և Ս. Շննդյան շեմին, երբ կսկսի մեր նոր փարին, երբ կդուռնախմբենք Քրիստոսի Հրաշափառ Շնունդը, եկեք մեր հոգու ազքերով գեսնենք նորածին Մանուկը, մաքրենք մեր հոգիները և սկսինք նոր կյանք մը, և այդ ավելիսը թող ոչ թե ըլլա պարզապես մեր շուրթերու վրա բառարանություն, այլ ըլլա իմասդալից, այլ ըլլա մեր կյանքը սկսող նոր երևույթ մը, երբ իրարու կշնորհավորենք՝ ըսելով. «Քրիստոս ծնաւ և յայգնեցաւ, ծեզի մեջ աւելիս», այդ թող ըլլա մեր հոգու խորհրդանիշը: Երբ իրար կավերենք, ավելինք հապարփությամբ, այս հապարփությամբ, որ վայել է քրիստոնյային, մաքրությամբ ու անկեղծությամբ: Այն ժամանակ է, որ Քրիստոս մեր մեջ կրնակի, և մենք կըլլանք Քրիստոսի խսկական զավակները:

Այսօր, մանավանդ երբ հին փոմարով մենք կդուռնախմբենք նաև Նոր փարին, ի սրբե կշնորհավորենմ ծեր բոլորի Նոր փարին և սաղմոսերգորի բառերով կիսնդրեն Ամենաբարձրյալն Աստուծմն, որ փա աշխարհին խաղաղություն՝ ավելի քան երբեք: Այսօր, երբ պետություններու ղեկավարներ, կորցրած իրենց հավաքքը, կորցրած իրենց գեսիլքը, կապրասպվին ոչնչացնելու ասդասափեղծ մարդուն, աղոթենք առ Ասդված, որպեսզի դադրին հրանորները, խաղաղություն դիմե ամենուրեք, և խաղաղության աղավնին սավառնի ամենուրեք: Եվ Նոր փարվա ու Ս. Շննդյան խորհրդով պատրաստվվինք գրեննելու խսկական զավակները մեր կյանքի մեջ, ապրինք Քրիստոսով և ըլլանք Քրիստոսի արժանավոր զավակները այժմ և միշտ և հավիրյանս. ամեն: